

Heinäkuu - Elokuu • July - August 2018 No. 4 Volume 93

\$5.00 (HST
INCL.)
7.00 EUROA

Postage paid in Cash Vancouver, B.C. Canada
Publications Mail Agreement No. 40028608

Pirkon tarina

Pirkko, Erkki, Lea, Eric ja Ruth

Pirkko Inkiläinen (os. Korhonen) asuu Kanadassa, North Bayssä. Hänellä on kolme tytärtä, Lea, Riitta ja Ruut, jotka asuvat kaikki eri paikkakunnilla. Kaksi vuotta sitten Pirkko menetti rakkaan Erkki miehensä ja tässä haastattelussa hän kertoo surunlaakson kokemuksestaan antaen hyviä neuvoja hänelle, joka juuri tänään menee samanlaista laaksoa läpi.

Pirkon vanhemmat Reeta Mari ja Eetu, molemmat syntyivät Sotkamossa. Per-

heessä oli kuusi poikaa ja kaksi tyttöä. Viljo ja Reino ovat vielä elossa. Pirkko on syntynyt Kainuussa Hyrysalmella, maaseudulla. Maila siskonsa pääsi taivaan kohtiin huhtikuussa.

- Meillä oli maatila, jota isäni viljeli. Myöhemmin veljeni hoitivat viljelyn. Isäni hankki uuden työn postinkuljettajana. Olin ihan pieni, kun jouduimme lähtemään evakkoon sodan aikana. Kun isäni tuli uskoon, hän oli usein puhujana kotikokouksissa. Siellä vieraili myös monia kiertäviä saarnaajia sekä lähetyssaarnaajia ja naisevangelisteja. Seurakunta syntyi, vaikka rukoushuonetta ei ollut; monia tuli uskoon.

Pirkon äidillä, Reeta-Marilla, oli ison talon emäntänä ja kahdeksan lapsen äitinä paljon töitä: hoitaa lapset, kotityöt ja kotieläimet. - Olin kahdeksanvuotias, kun aloitin lypsämisen. Meillä oli seitsemän lypsävää lehmää ja olin mielelläni navetas-
sa niitä hoitamassa, Pirkko kertoo naurah-
taen.

Uskoontulo

- Vanhin veljeni oli tullut uskoon kunten myös vanhempani. Kävin pyhäkoulua missä joka sunnuntai annettiin raamatunlause, joka piti osata ulkoa seuraavana sunnuntaina. Siellä kävin mielelläni sekä kaikissa hengellisissä kokouksissa mitä silloin pidettiin. Kokouksessa pyydettiin

nostamaan käsi jos haluaa lähteä Jeesusta seuraamaan. En nostanut kättäni mutta sanoin hiljalleen: "Minä haluan ottaa Jeesuksen vastaan sydämeeni." Rakastin olla mukana rukoukokouksissa ja täytyin siellä Pyhällä Hengellä. Kuopiossa oli pääsiäisjuhlat ja veljeni järjesti niin, että pääsin mukaan ystäväni kanssa. Juhlien aikana pidettiin kastetilaisuus ja siellä menin ystäväni kanssa kasteelle. Olin silloin 16-vuotias.

Muutto Kanadaan

Pirkko kertoo, että hän oli vähän päälle 16-vuotias, kun hän perheensä kanssa astui uuteen maahan, vuosi oli 1957. Ensimmäinen kotipaikkakunta oli Noranda, Quebec.

Minkälaista oli muuttaa Kanadaan, kysyin mielenkiinnolla? - Se oli vaikeata, kun en ymmärtänyt kieltä. Norandassa oli kyllä uskovaisia suomalaisia ja heidän kanssaan olimme paljon yhdessä. Pirkko muistaa hyvin kuinka he Tyyne Naukkarisen kanssa matkustivat Sudburyyn nuortenpäiville.

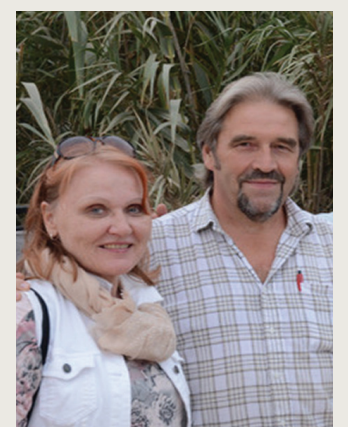
Norandassa ei ollut töitä. Siksi Pirkko muutti parin vuoden kuluttua Montrealiin, missä hänen veljensä Reino, vaimonsa Annelin kanssa asui. Annelin sisko, Bertta Mäkelä asui myös Montrealissa ja hänen

Jumalan
ihmeellinen
varjelus
sivu ... 5

Lähetysviesti
sivu ... 6 ja 7

Pakolaiset
yöpyvät
oliivilehdoissa
sivu ... 9

JATKUU SIVULLA 2

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 6 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 6 times a year.

Kirjoituksissa esiintyvät mielipiteet ovat kirjoittajien, eivätkä välttämättä vastaa lehden toimituksen mielipiteitä.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher

MISSION PRESS SOCIETY

1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555

E-MAIL: editor@todistaja.com

Websivu/Webpage- www.todistaja.com

Päätoimittaja/Editor

Outi Alopaeus: editor@todistaja.com

Tuotanto ja ulkoasu/Production Manager

Keijo Sakara: keijo@todistaja.com

Rahastonhoitaja/ Treasurer

Keijo Sakara

Oikoluku

Airi Tomminen, Helena Rantanen,
Terttu Karhinen, Seija Sakara

Aluetoimittaja

Eljas Rossi, Merja Tuohimaa, Leevi Myyrä

Toimituskunta

Erkki Ahonen, Liisa Liedes, Osmo Pieniniemi,
Eljas Rossi, Ulla Saari, Raimo Hautala

Yhdyshenkilö Suomessa

REIJO METSÄLÄ

Velhontie 2 G 58 48350 Kotka
PUH 44.555.2506

Ilmoitushinnat:

\$10.00 palstatuuma.

Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

Kanadassa ja USA:ssa:

Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

Kanadassa: \$38.00. (sis. GST)

Kanadasta Yhdysvaltoihin \$43.00.

Tilaus Kanadasta muihin maihin \$50.00

USA: US \$43.00

Tilaus USA:sta muihin maihin US \$50.00

Suomesta:

Pankkilaitoksista tilisiirtona Danske pankki
nimellä Totuuden Todistaja (koko nimi),
UUSI Tili No. **FI9180001470846016**

Vuosittilaus 45 euroa.

Muista maista:

CAD \$50.00, US \$50.00 tai 45.00 euroa.

ISON KIRJAN KOORDINAATTORI

Sylvia Rukkila

sylviarukkila@sympatico.ca

Huomio!

**Lähetätkää MAINOKSET Adobe Acrobat PDF
ja KUVAT: JPG or TIFF**

ÄLÄ sijoita grafiikkaa

sähköpostiin tai WORD dokumenttiin

\$4.50 (HST INCL.) 3.50 euroa

HST No. R 121903561

Publications Mail Agreement No. 40028608

We acknowledge the financial support of
the Government of Canada, through the
Canada Periodical Fund of the Department of
Canadian Heritage.

Canada

JATKOA ETUSIVULTA

kanssaan etsittiin yhdessä töitä. -
Sain piikapaikan juutalaisesta perheestä, Pirkko muistelee.

Miten tapasit miehesi Erkin?

Olimme Erkin kanssa ainoat nuoret pienessä suomalaisessa seurakunnassa, jossa tutustuimme toisiimme. Erkki oli tullut uskoon Sudburyssa, nuortenleirillä. Hänen ystävänsä Niilo Sillanpää oli kutsunut Erkkiä mukaan. Samana viikonloppuna hän meni kasteelle.

Menimme kihloihin ja häät pidettiin Rouyn Norandassa ranskalaisessa helluntaikirkossa. Kaksi pastoria oli vihkimässä meitä, sen kirkon pastori ja myös Jorma Alopaeus. Viikon päästä, vihkimisen jälkeen, Erkki lähetettiin työn puolesta edemmäksi töihin. Hän oli viikot poissa ja viikonloput kotona.

Asuimme ensimmäiset vuodet Lachinessa Montrealissa siihen saakka kunnes Ruut tyttäreemme syntyi. Kun toinen tytär, Lea syntyi, ostimme uuden talon toiselta alueelta. Sieltä meidän polkumme jatkui South Porcupiniin vuonna 1972. Erkkille aukesi työ siellä Texas Gulf lyijyhitsarina. Hän oli siellä muutamia vuosia töissä. Lääkäri sanoi Erkkille, että sinun pitää lopettaa se lyijyhitsaus jos meinaat elää pitempään. Jo silloin Montrealissa asuessamme hän joutui hoitoon: verestä piti poistaa lyijyä. South Porcupiniin rakennettiin uusi kauppakeskus ja

Riitta, Lea ja Ruth

JATKUU SIVULLA 3

TOIMITTAJAN PÖYDÄLTÄ

Kesä on hyvässä vauhdissa ja uusi lehti on jälleen kädessäsi. Kiitos kaikille kirjoittajille! Saan jatkuvasti hyvää palautetta, kuinka lehteä luetaan kannesta kanteen. Kiitos teille, jotka olette muistaneet lehteä taloudellisesti! On monia, jotka lähettävät varoja säännöllisesti, sillä on suuri merkitys lehden toiminnalle. Iloitsemme tilaajista ja teistä, jotka tilaatte lahjatilauksia. Jos sinulla ei ole vielä lahjatilausta sisällä, voit ottaa yhteyttä yhteyshenkilöön tai lähettää tilauksesi suoraan toimistoon.

Tässä painoksessa saat etusivulla tutustua Pirkko Inki-läiseen. Monet tunnemme Pirkon ja myös hänen edesmenneen miehensä Erkin, joka menehtyi syöpään noin kaksi vuotta sitten. Pirkon vahva luottamus Jumalan tahtoon on kantanut häntä läpi tämän myrskyn. Uusi myrskytuuli kohtasi häntä menettäessään siskonsa Mailan muutama kuukausi sitten.

Viimeisen vuoden aikana on minuun erikoisesti vaikuttaneet muistokirjoitukset, joita on tullut postilaatikooni. Tunsin Maila Korhosen hyvin siltä ajalta, kun asuimme Sault Ste. Mariessa. Hänen elämänsä jätti minulle kauniin muiston. Hän oli aina rohkaisemassa ja todella välitti ihmisistä. Hän rakasti lapsia ja muistan miten hän aina kauniisti huomioi lapsiamme.

Tätä kädessäsi olevaa lehteä valmistaessani, sain samalla viikolla kaksi Leevi Myyrän kirjoittamaa muistokirjoitusta, Lauri Karhisesta ja Seppo Antturista. Olin jotenkin aivan järkyttynyt, kun nämä hyvin tutujen henkilöitten nimet olivat silmiäni edessä muistokirjoituksessa. He ovat jättäneet vaikutuksen elämäni. Muistan niin hyvin, kun vähän yli 10 vuotta sitten, Lauri Karhiselta tuli viesti, että olisinko kiinnostunut toimittajan tehtävästä. Lauri oli silloin lehden toimittaja

ja halusi luovuttaa tehtävänsä. Tapasin sitten hänet aivan vain kiinnostuksesta, kun en ollut ollenkaan varma, pystyisinkö ottamaan tehtävän vastaan. Laurille se oli päivänselvä asia. Hänen luottamuksensa oli hyvin rohkaisevaa. Lauri laittoi asian eteenpäin niin nopeasti, etten ehtinyt juuri sanoa vastaan. Hän olikin silloin alkuaikoina suureksi avuksi, kun todella sitä tarvitsin.

Lehden postituspäivä on aina ollut mukava hetki, kun saamme tuoreen lehden lähettääksemme sen eteenpäin. Niin kauan kuin muistan, Seppo Antturi on ollut innokkaasti mukana, melkein jokaisena postituspäivänä. Seppo toimi myös vuosina 1979-1980 Todistaja-lehden toimitussihteerinä.

Kaikista vaikuttavin asia, kun ajattelen Mailaa, Lauria ja Seppoa, on se että kaikilla heillä oli evankeliumintyö rakasta. Se näkyi niin selvästi heidän elämässään. He ovat nyt kaikki voittajina perillä!

Lähtöpäivämme tästä ajasta voi tulla yllättäin. Huomisesta emme tiedä. Se päivä on tulossa kun Jeesus nou-taa omansa taivaan kotiin. 1 Kor. 15:51, 52 sanoo: "Katsa, minä sanon teille salaisuuden: emme kaikki kuolemaan nuku, mutta kaikki me muutumme, yhtäkkiä, silmänrä-päyksessä, viimeisen pasunan soidessa; sillä pasuna soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja me muutumme." Voi mikä päivä se tuleeekaan olemaan! Sitä hetkeä ei tiedä kukaan paitsi Jumala itse. Siksi meidän tulee olla valmiita joka hetki. Silloin ei ole enää aikaa tehdä parannusta. "Sentähden olkaa tekin valmiit, sillä sinä hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee" (Matt. 24:44). Jos olet ottanut Jeesuksen Kristuksen vastaan omakohtaise-na pelastajanasi, on sinullekin luvattu tämä ihana tulevaisuus, taivaan kodissa.

Outi

Lauri Karhisen omaiset, Terttu perheineen,

Sydämellinen osanottomme rakkaan puolison,
isän ja iso-isän pois-lähdön johdosta.

Lauri toimi Todistaja-lehden toimittajana vuosina 2006-2008, ja suoritti mittavan työn lehden hyväksi. Lauri oli ihmisrakas ja evankeliumin työ oli hänelle tärkeätä.

Mission Pressin johtokunta

Seppo Antturin omaiset!

Sydämellinen osanottomme rakkaan isän
ja iso-isän pois-lähdön johdosta.

Seppo toimi vuosina 1979-1980 Todistaja-lehden toimitussihteerinä. Hän oli mukana lehden postituksessa monet vuodet ja loi aina huumorillaan mukavan ilmapiirin. Hän jätti meille kauniin muiston.

Mission Pressin johtokunta

PÄÄKIRJOITUS

Kiusattu Kristus, voittaja Kuningas

Kolmas osa

Sielunvihollinen suuntaa nyt kaiken voimansa ja valtansa kiusattuun Kristukseen saadakseen hänet valtansa hallintaan. Hän muuttaa taktiikkaansa viemällä Jeesuksen korkealle vuorelle ja näyttää Hänelle kaikki maailman valtakunnat ja niiden loiston ja sanoi: "Kaiken tämän minä annan sinulle, jos polvistut eteeni ja kumarrat minua." (Matt. 4:8-10).

Se esiintyy nyt antajana. Muistamme ensimmäisessä kohdassa Jeesusta kiusattiin muuttamaan kivet leiviksi. Toisessa kohdassa vihollinen kehottaa Jeesusta heittäytymään Pyhäkön harjalta, onhan kirjoitettu, että Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta, että he kantavat sinua käsillensä, ettet jalakaasi kiveen loukkaisi. Nyt saatana on itse antajana, jos Jeesus suostuu hänen tarjoukseensa ja alkaa yhteistyössä toimia tässä sielunvihollisen johtamassa maailman hallituksessa. Hallitaan yhdessä tätä ihmiskuntaa, oli tämän kiusauksen sisältö. Silloin kajahtaa valtava sana kiusatun Jeesuksen huulilta: "Mene, pois, saatana; sillä kirjoitettu on: Herra, sinun Jumalaasi, pitää sinun kumartaman ja Häntä ainoata palveleman." Vihollinen kärsi tappion tässä taistelussa, mutta jätti poistuessaan ilmapiiiriin uh-

kan ja koston suunnitelmansa.

Jeesus riippui kiinni Isän antamassa lunastussuunnitelmassa ja Hän tiesi, että se tie vie hänet ristille. Vihollinen iskee nyt Jeesuksen persoonaan koko voimallaan ja yrittää murtaa sitä riistämällä hänen perustarpeensa. Jokaisella ihmisellä on omassa persoonassaan perustarpeet. Näin oli Jeesuksellakin ihmisenä täällä ollessaan. Pidetään mielessä, ettei Jeesus elänyt Ihmisen Poikana eristettyä ja suojattua elämää, vaan koki todeksi kaikki ihmisen tarpeet.

Mitä ovat nämä perustarpeet meissä? Rakkauten tarve, kokea rakkautta, antaa rakkautta, olla hyväksytty, saada tunnustusta ja rohkaisua, kuulua yhteisöön, perheeseen, kotiseurakuntaan, tiedostaa identtiperimänsä ja omistaa ystäviä. Nämä kaikki kuuluvat perustarpeisiimme, joita Jeesus myös tarvitsi. Nyt vihollinen on niitä riistämässä Häntä.

Evankeliumi kertoo: "Hän tuli omiensa tykö, mutta Hänen omansa eivät ottaneet Häntä vastaan." (Joh. 1:11). Hänen veljensä eivät Häneen uskoneet. Miten syvää halveksuntaa ja ivaa onkaan heidän sanoissaan, jos teet tällaisia tekoja niin ilmoita itsesi maailmalle. Yhdessä äitinsä kanssa he tulivat ottamaan Häntä huostaansa, kun kansa sanoo Hänessä

olevan riivaajan ja että Hän on poissa suunniltaan.

Vailla omaa kotia Hän parahtaa sanomaan: "Ketuilla on luolat, taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin hän päänsä kallistaisi." (Luukas 9:58). Hän oli niin köyhä, ettei omistanut mitään. Evankeliumi kertoo: Hän syntyi lainattuun seimeen. Hän lainasi Pietarilta veneen, kun saarnasi järven rannalla. Hän lainasi pienen pojan eväät, joilla ruokki tuhansia nälkäisiä, Hän lainasi aasin, jolla ratsasti Jerusalemiin. Hän lainasi yläsalin, jossa he söivät pääsiäisaterian ja Hän asetti ehtoollisen. Hänet haudattiin lainattuun hautaan. Hän omisti vain ristin ja orjantappurakruunun. Ne oli tehty Häntä varten.

Myös fyysiset perustarpeet Kristus koki syvästi ihmisenä. Hän sanoo, minun oli nälkä ja jano, olin alaston, koditon, sairas, hyljätty, vailla ihmisarvoa. Lapseni, olen rakastanut sinua ristinkuolemaan asti. Olenko minä sinulle rakas? Lahjoitan sinulle taivasmatkan varten hengellisen, henkisen ja fyysisten perustarpeiden siunauksen syntien anteeksi-antamuksessa. Tule luokseni nyt!

Sanni Särkkä

JATKOA SIVULA 2

siellä Erkki perusti kenkäkaupan. Vuonna 2007 he muuttivat South Porcupinesta North Bayhin.

Miten Erkille aukesi lähetystyö?

- Uuno Vesanen, silloinen lähetysseiteeri, halusi luovuttaa tehtävän Erkille. Hän hoiti tehtävää uskollisesti monta vuotta. Erkillä oli mahdollisuus tehdä matka Intiaan Uuno Vesasen kanssa. Siitä ne Intian matkat alkoivat. Kävimme useamman kerran Kuubassa yhdessä.

Pirkko oli rinnalla mukana joko matkassa tai sitten rukouksin kotona. Erkki teki paljon jumalanvaltakunnan työtä tavalla tai toisella eri maissa.

Miten olet mennyt surunlaakson läpi?

- Erkillä todettiin syöpä vuonna 2012. Lääkärit sanoivat että jos hän ottaa hoidot, se pidentää hänen ikäänsä. Se oli raskasta aikaa, kun hän itse joutui ajamaan North Baystä Sudburiin monta kertaa hoitoja varten. Neljä vuotta hän taisteli syövän kanssa. Kesäkuun 9. päivä 2016, Erkki muutti tästä ajasta iäisy-

teen. - Herran tahto tapahtui kaikessa, oli hänen aikansa, totea Pirkko. Heidän tyttärensä olivat suurena apuna ja ovat vieläkin, siitä Pirkko on hyvin kiittollinen.

- Olen oppinut, että suremaan ei saa jäädä, se ei auta. Tosiasia on, että se ei auta ketään! Päinvastoin, se vie alaspäin ja johtaa syvään masennukseen. Herra on ollut minulle armollinen, on ollut sellainen kiittollinen mieli. Minulla on hyvät tyttäret. He rakastavat minua ja pitävät minusta huolta. Suomalaista seurakuntaa ei tällä paikkakunnalla ole, joten olen tyytynyt käymään englanninkielisessä seurakunnassa. Siellä on hyviä puhujia ja tilaisuuksia; Jumalan Pyhä Henki on siellä läsnä. On mukava olla toisten seurassa. Tunnen Jumalan rakkauden seurakunnassa.

Kaikesta kiitän Taivaan Isää, joka on meidän Pelastajamme ja Vapahtajamme. Meillä on jälleennäkemisen toivo, ja meidän tulee pysyä vahvana loppuun asti, kiinni Jeesuksessa. Luotan siihen, että Taivaan Isäni nostaa ja kantaa. Haluan kuulua Hänelle.

Koonnut OA

Muistelmia siskostani (1957-2018)

Kun Eetu ja Reeta Mari Korhonen ja perhe, 9 henkeä, muuttivat Suomesta siirtolaisiksi Kanadaan juhannuksen aikaan, sisareni Maila oli silloin noin 12-vuotias pikku-tyttö. Suomeen jäivät leikkiverit ikävoimään, niin oli myös Mailalla ikävä heitä. Mutta ikävä sitten vähitellen haihtui. Uusia ystäviä löytyi, suomen kieltä puhuvia siirtolaisia, myöskin uskovien perheiden lapsia.

Sitten syksyllä alkoivat koulut. Maila oppi kielen ja koulunkäynti sujui hyvin siitä eteenpäin. Suomen ystävien kanssa oltiin kirjeenvaihdossa. Sieltä kyseltiin, milloin tulit käymään Suomessa. Vuosia meni monia, Maila kasvoi, alkoi työelämä. Sitten olikin mahdollisuus vierailla Suomessa. Oli ilo tavata ystäviä, tätejä, enoja ja serkkuja. Ikävä oli molemmin puolin, kun eronhetki koitti.

Maila sairastui ja Suomeen meno jäi unholaan. Jumalalla oli paremmat suunnitelmat hänelle. Hän kutsui Mailan parempaan maahan, missä ei ole sairautta, tuskaa eikä kärsimystä. Maila ehti elämänsä aikana olla suureksi siunaukseksi, alkuaikoina pohjoisessa Norandassa, Quebecin valtiossa. Myöhemmin Sault Ste. Mariessa, Ontariossa, mistä tuli hänen kotikaupunkinsa. Sinne oli

hänen ystäviäänkin perheineen muuttanut Rouynista, Quebecista. Mailalla oli paljon rakkaita uskonystäviä. Taivaan Isä on ollut ihmeellinen ainoan sisareni kohdalla.

Noin viisi vuotta sitten Maila sairastui. Hän oli aina ollut terve. Viimeisen vuoden aikana sairaus paheni, ja viimeiset viisi viikkoa hän oli aivan vuoteenomana. Kävin muutaman kerran täältä North Baystä häntä katsomassa. Aina hän oli iloinen. Häntä ympäröi Jumalan rakkaus ja levollisuus. Rakkaat ystävät Soossa olivat Mailan luona jatkuvasti ja auttoivat häntä siinä missä voivat. Sairaanhoidajat pitivät Mailasta ja olivat rakastavia häntä kohtaa. Hänellä oli siellä hyvä hoito. Jeesuksen nimessä haluan siunata heitä kaikkia.

Mailalla oli hyvä, rikas elämä. Hän rakensi elämänsä Kristuskalliolle. Nyt hän on turvapaikassa, ikuisesti perillä voittajana. Iloitsen, kun hän sai muuttaa sinne valon, ilon ja riemun maahan, Pelastajansa luokse. Kiitos Jeesukselle! Meillä on jälleennäkemisen ihana toivo. Siunaamme rakkaan Maila-sisaremme muistoa. Maila elää siellä taivaassa Jeesuksen luona (Psalmi 122).

Pirkko Inkiläinen

Seppo Antturi voittajana perillä

Aamulla Seppo pesi autoaan, kävi Finnish Homella kahvilla, naapuri kyseli haluaisitko ruisleipää.. tottakai, tunsi kipua rinnassaan ja päätti lähteä parvekkeelle istumaan, siitä Seppo lähti taivaaseen. Oli terve 86-vuotias ikämies Vancouverissa. Päivä oli toukokuun 25. 2018.

Seppo Antturi oli tunnettua Antturien sukua Helsingistä. Hän tuli uskoon jo nuorena, ja Saalem-seurakunta oli paikka, jossa hän vietti kaiken aikansa.

Nämä nuoruuden aktiiviset vuodet muokkasivat hänestä antautuneen Jumalan palvelijan koko loppuikäsi.

Historiakirja kertoo, että vuonna 1956 Seppo muutti Kanadaan, ja varsinaiset työvuodet kuluivat Torontossa ja Vancouverissa. Hän oli ammatiltaan graafikko, ja työpaikat liittyivät kirjapainoihin ja lehden toimituksiin molemmissa kaupungeissa. 1979-1980 Seppo toimi Vancouverissa Todistaja-lehden toimitussihteerinä.

Kaikki Jumalan valtakuntaan liittyvä oli aina lähinnä sydäntä. Hän palveli seura-

kuntien vanhimmoissa Torontossa ja Vancouverissa, ja teki rupeaman lähetystyötä Keniassa.

Seppo löysi rinnalleen tehokkaan aviopuolison Eevan, joka oli bisnesnainen ja sairaanhoitaja. Perheeseen syntyi kolme poikaa ja kaksi tyttöä, ja sukuun kuuluu monia lastenlapsia. Kaikki Antturit ovat tehokkaita vaikuttajia Kanadan lännellä.

Seppo oli rukouksen mies. Kävi innolla Vancouverin Kotikirkon rukoushetkissä ja kantoi monien taakkoja Jumalan armoistuimen eteen yksityisissä rukouksissaan.

tyisissä rukouksissaan.

Seurakunnassa pidetyssä muistotilaisuudessa Sepon tuoli oli tyhjänä, se puhui vakavasti siitä, miten tärkeä onkaan sitkeä esirukoilija seurakunnassa. Tyhjä paikka väritti koko tapahtumaa, ja pastori Tuppurainen haastoi jonkun ottamaan Sepon paikan rukousrintamassa.

Kunnioitamme ja siunaamme Seppo Antturin muistoa, ja otamme syvästi osaa perheen suruun. Samalla kiitämme sydämestämme Jumalaa siitä, että jälleen yksi uskollinen Jeesuksen seuraaja on perillä tai-

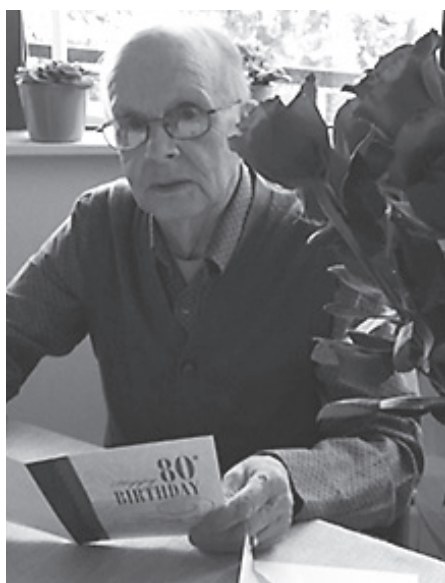

vaan kirkkaudessa. Nähdään taivaassa Seppo!

**Bethel-seurakunnan puolesta,
Leevi Myyrä**

Lauri Karhinen sai kotikutsun

Juuri 80 vuotta täyttänyt sananjulistaja ja Jumalan palvelusmies kutsuttiin kotiin 24.6. 2018. Työpäivä päättyi White Rockin sairaalassa lyhyen, mutta kovan taistelun jälkeen. Syöpä tuhosi ruumiin, mutta henki muutti ikuiseen kirkkauteen Jumalan luokse. Jälleentapaamista jäivät odottamaan vaimo Terttu ja lapset Helena ja Mark perheineen.

Historiakirjat kertovat, että vuonna 1963 Lauri Karhinen tuli Vancouverin Bethelin pastoriksi ja "aloitti työt innolla ja oli innoittava julistaja, niinpä seurakuntaan perustettiin soittokuntakin, jota johti Lauri Karhinen." Sitten perhe muutti Floridaan ja Lauri aloitti vuonna 1968 vakituisen suomalaisen seurakuntatyön Lake Worthissa. Myöhemmin oli vuorossa Rainier Oregonissa, josta käsin Lauri toimi seitsemän vuotta Astorian suomalaisen Vapaaseurakunnan työntekijänä, ja oli mukana Rainierin englanninkielisessä seurakunnassa. Lopulta Karhiset palasivat jälleen Kanadaan.

Lauri ja Terttu ovat vuosien varrella antaneet hyvän ja monipuolisen panoksen Vancouverin Kotikirkon toimintaan. Lauri toimitti jonkin aikaa Todistaja-lehteäkin toimittajien vaihtumisen väliajalla. Karhiset ovat myös olleet mukana Vapaakirkon ja asuinpaikkansa englanninkielisen seurakunnan toiminnassa.

Lähinaapureina olemme kohdanneet usein, kauniit ja hyvät päivät ovat olleet meille yhteisiä, ja tuskaiset syöpätaistelun vaiheet loppua kohti olemme myös voineet yhdessä kantaa. Suremme surevien kanssa, samalla iloitemme siitä, että jälleen on yksi meistä saavuttanut ikuisen autuuden Jumalan taivaassa.

Leevi Myyrä

Puolison mentyä

*Kun yli meren tänään katselen,
Niin kirkas juova taivaanrantaa piirtää.
Kun elon päiviäni aattelen,
Se murheellisiin hetkiin mielen siirtää.
On jossain valtakunta Jumalan,
Ja kaipuu sinne ajatukset täyttää.
Kuin ajan verhon taakse katsahdan,
Ja Herra kirkkauttaan hetken näyttää;
Tuon taivaanrannan
valon häivähdyksen.*

*On ollut takana niin raskas tie;
Vain pimeyttä, ahdistusta siellä.
Kuolemanvarjon laaksoon tie kun vie,
Ei yhtään kirkkautta tällä tiellä.
Oletko tässä! Sydän parahtaa;
Näetkö rakkaani kun yksinään
Kivuissa tietänsä saa taivaltaa?
Annatko avon, välitätkö vielä?
Annatko pisanrakaan kirkkauttasi?*

*On silti kirkas juova jossakin.
Se sielun taivaanrantaa valaiseepi.
On ylin valta Isän kuitenkin;
Omansa tuskan läpi kuljettaapi
Ikuiseen valoon, istuimensa luo.
Jos vaikka hiukan siitä nähdä voisin,
Jos valon pilkahduksen Herra suo,
Niin hiljaisena tyydyn siihenkin.
Hänelle kiitokseni siitä toisin.*

Terttu Karhinen

Serkkua muistellessa

Ensimmäinen muistoni Lauri-serkustani on kun seitsemänvuotiaana vietin kesää tätieni luona Ruskealassa ja mummoni luona Uukuniemellä. Silloin vierailin tätini kanssa myös enoni kodissa Ruskealassa.

Rakennukset olivat jo silloin sodan tuhoamia. Saunarakennusta suurentamalla ja korjaamalla oli saatu asuinkelpoinen koti, mutta päärakennuksesta oli jäljellä vain suuri rauniokasa. Sitä Lauri sitten esitteli minulle pihamaalla kipittäessämme.

Olimme toki aikaisemminkin tavanneet varhaislapsuudessamme, mutta muista tapaamisista ei ole muistikuvaa. Sitten myöhemmin, kun evakkotien jälkeen elämä asettui raiteilleen, tapasimme joskus vieraillessamme enolassa ja he meillä.

Opiskellessani Joensuussa, tein matkan enon perheen kanssa Vihantiin Laurin ja Tertun häihin, ja vierailin heidän kodissaan Joensuussa. Vuosia myöhemmin meidän elomme tiet johtivat Kanadaan ja sieltä Lauri ja Terttu jatkoivat vielä Amerikan puolelle Floridaan ja Oregonin valtioon. Vierailimme puolisoni kanssa heidän kodissaan sekä Floridassa että Oregonissa ja hekin meillä.

Nyt vajaan vuoden sisällä meistä Laurin ja Tertun naapureita ja iloitsin aivan erikoisesti; saimme tavata useammin ja harrastaa yhdessä jota-

kin. Mutta aika jäi lyhyeksi, naapuruumme ja yhteiset harrasteet.

Yllättäen löytyi vakava ja väsyttävä sairaus, johon Lauri noin yhdeksän kuukauden jälkeen menehtyi. Ystäväpiiri rukoili paljon Laurin tervehtymisen puolesta, mutta todellista ja pysyvää terveyttä ei tullut. Oli kyllä lyhyitä, parempia ja kivuttomiakin aikoja, jolloin hän ajeli kokouksiin, vieraili ja ulkoili enemmän. Hän sai myös juhlia 80-vuotis syntymäpäiväänsä, sai viettää aikaa kahden sisarensa kanssa, kun nämä vierailivat veljensä luona Suomes-
ta ja Englannista.

Viime syksynä Lauri oli vielä poimimassa karpaloita kanssamme ja suunnitteli mansikkaan lähtöä keväällä. Lauri rakasti uskovien yhteyttä ja usein hän saarnasikin ja säesti lauluja erilaisissa tilaisuuksissa. Valoisin elämänsä katsomuksen ja lempeän luonteen omistavana sekä herskyvällä huumorilla varustettuna, hän olikin tervetullut vieras kaikkialle.

Laurin elämän päättyessä juhannuksena 2018, jäi perhe suureen suruun ja ikävään. Heillä on kuitenkin jälleennäkemisen toivo ja tietous siitä, että Taivaan kodissa ei enää ole kipuja eikä sairautta. Hyvästi sanaa ei siellä tunnetta. Lauria kaivat, hänen muistoaan siunaten sekä yhteisistä hetkistä kiittäen.

Anja Immonen

Feeling heartbroken

It is with great sorrow that I announce the passing of my father, Lauri Karhinen, on June 24, 2018 in White Rock, British Columbia, Canada. It is a comfort to know that he is no longer in pain and will be in the presence of his Heavenly Father with a new perfect body. He was a unique and extraordinary man. He had a genuine heart for people like no one I have ever known and was a model of what a Christ follower should be. He was kind, generous, for-

giving and always upbeat and cheerful. Even when we were feeling down about his health, he would always lift us up and bring a smile to our faces. We will feel an empty space in our lives now but will always have joyful memories and remember the example he set. He was a great role model and I will consider myself a success if I can even become half the man that he was. It is comforting to know that we will be reunited one day. We love you, Dad.

Mark Karhinen

HETKIÄ ELÄMÄSTÄ

Jumalan ihmeellinen varjelus!

Jumala puhuu tavalla ja toisella Job. 33:14

On ihmeellistä Jumalan armoa, että yleensä synnyin ja elän tänä päivänä. Elämäni alkutaipaleet eivät olleet kovinkaan ruusuiset. Isäni oli armeijan palveluksessa. Äitini asui Seitajärvellä sukulaisten talossa.

Eräänä yönä äitini näki painajaisunta. Sotilaita tuli metsästä ja ne saivat paljon pahaa aikaan. Kun äitini kertoi kauheasta unestaan muille, ja että täältä olisi lähdettävä pois, ihmiset vain mitätöivät hänen puheitaan ja sanoivat, että ”unet ovat unia”.

Mutta äitiäni uni painoi ja niin hän otti lapsensa ja lehmän ja vaelsi naapurikylään, jonne oli matkaa 20 kilometriä. Parin päivän päästä tapahtui paikalla, josta äiti oli lähtenyt, unen toteutuminen. Venäläiset partisaanit hyökkäsivät 7.7. 1944 tuohon Seitajärven kylään. He tappoivat ihmiset ja hävittivät koko kylän. Jumala oli varjellut äitini ja hänen lapsensa tuon unen kautta. Isäni ei ollut siellä, vaan töissä varuskunnassa ja näin hän säästy kuolemalta.

Minä synnyin kaksi vuotta tuon tapahtuman jälkeen vuonna 1946. Lapsuuteni ja varhaisnuoruuteni vietin Savukoskella. Toinen vaarallinen tilanne sattui nuoruudessani, kun olimme veljeni kanssa metsätöissä. Koska olin menettänyt osan kuulostani monien korvatulehdusten vuoksi, en kuulut, kun veljeni yritti huutaa minua siirtymään pois kaatuvan puun alta, vaan jäin puun alle ja sain pahoja vammoja. Olin lä-

hes kaksi viikkoa sairaalassa tajuttomana. Puolen vuoden päästä olin kuitenkin taas kunnossa ja metsätöissä.

Sitten tuli elämäni muutos ja monen muun lap-pilaisen tavoin lähdin paremman elämän toivossa Ruotsiin. Olin töissä tehtaissa monilla eri paikka-kunnilla, kunnes saamani päävamma alkoi oireilla ja pääsin eläkkeelle. Olin alkanut käyttää alkoholia ja tupakkaa. Tahdoin parempaa elämää ja aloin etsiä elämälleni kestävämpää perustaa. Kerran joku pyysi minua hengelliseen kokoukseen. Menin ja jäin istumaan ihan taakse, etten kuulisi hiljaisäänistä puhujaa. Toisen kerran olin kokouksessa ja olin aikeissa lähteä pois, kun edessäni istuva vanha sisar kääntyi ja sanoi: ”Menisit nyt sinäkin tuonne alttarille.” En tuntenut mitään, mutta menin silti esille ja siellä Jumala kosketti minua ja annoin elämäni Jeesukselle Kristukselle. Se tapahtui vuonna 1978. Uskoontulo vapautti minut viinasta ja tupakasta. Sain myös täytyttyä Pyhällä Hengellä ja sain innon tehdä evan-geliumin työtä.

Niinpä olen julistanut evankeliumia Suomessa, myös Venäjällä ja erikoisesti Lapissa. Palasin Suomeen Ruotsista 1990 nykyisen puolisoni kanssa. Meillä on kaksi poikaa ja yksi lapsenlapsi. Ensimmäisestä avio-liitostani minulla on kaksi lasta. He asuvat jälkikas-vuineen edelleen Ruotsin Lapissa.

Jumala on antanut minulle evankelistan mielen ja

Helena ja Jorma Karjalainen.

olen saanut kulkea sisään monista avautuneista ovista Hänen Sanaansa julistaen. Siitä ja perheestäni kiitän Herraa, joka on pitänyt huolta elämästäni lupauksen-sa mukaan.

Jorma Karjalainen

KOTITIELLÄ PALSTA

Matkasauva

Me, jotka kerran otimme siirtolaisen matkasauvan käteemme ja suunnisimme kohti uutta avaamatonta elämän oviaukkoa, tiedämme kuinka tärkeä paikka kodilla on elämässämme. Se tuttu ja turvallinen, kotiportilta nähty vaihtui uusiin olosuhteisiin ja siinä oli oma jännityksensä sopeutua muukalaisen elämään. Alkoi uuden elämän rakentaminen ja kodin pystyttäminen.

Kotiportilla istuessa näkyvyys oli hyvin suppeaa ja pienikokoista, joten joskus päätimme kiivetä ylös katolle tikapuita myöten. Voi kuinka sieltä sai ihailla maaseudun laajuutta koko kauneudessaan. Tikapuilla pääsi lähemmäksi valkoisia pilviä ja sinistä taivasta. Lapsen ajatuksissa Jumalakin asui siellä ja enkelit ja kaikki siihen liittyvä, kultakadut, kristallit ja timantit. Siellä on loputon ilo ja rakkaus.

Kun sitten siirtolainen löysi oman paikkansa ja kodin uudessa kotimaassa, sai hän toteuttaa haaveensa lähteä tutuille tanhuille matkasauvana opittua elämää, sinne kotiin, missä oli kaikki rakasta ja tuttua, oman perheväen luokse. Siellä sai tuntea olevansa odotettu ja rakastettu ja hyvin tärkeä. Ja kun sai tarttua lapsuuskodin ovenkahvaan ja astua tutuille kotiportaille, tuntui kuin ei olisi koskaan lähtenytäkään. Mutta päivien kuluttua huomasi kummallista kaihomieltä. Minulla on toinenkin koti toisessa maassa ja onko paikkani täällä enää? Matkasauva oli otettava taas käteen ja jätettävä hyvästiksi seuraavaan kertaan.

Mietin mitä Jeesus koki maanpäällä vaeltaessaan. Tunsiko Hän erilaisuutensa Jumalan Poikana. Jeesus sanoi: ”Ketuilla on luolat ja taivaan linnuilla pe-

sät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin päänsä kallistaisi“ (Matt. 8:20). Vaikka Hänellä oli maallinen perhe ja koti, tunsikin Hän muukalaisuutensa vaeltaessaan opettamassa maakunnasta toiseen opetuslastensa kanssa. Hänellä oli sisäinen ikävä omaa taivaallista kotiaan. Kuninkaan lapsi kaipasi kotiin Isänsä luokse. Tiedämme myöskin omalla kohdallamme, oman tai toisen maan kansalaisina, olemme sittenkin vain muukalaisia tällä kauttakulkumatkalla pienen elämäme ajan. Uskonlahjan kautta Jeesukseen meillä on kuitenkin luvassa ikuinen koti Jumalan, Isän ja Poikansa Jeesuksen luona. Sitä kohden meidän tulisi matkasauva suunnata, astua niille tikapuille, jotka vievät lähemmäksi taivaan iha-nuutta. Pelastettujen riemua.

Siksipä haluan jakaa teidän kanssanne Jaakko Haavion kuvitelman Jee-suksen taivaaseen nousemisesta, oman rakkaan Isänsä syleilyyn läpi enkelien parven kuuluu kuiske: ”Nyt, nyt Hän saapuu, Kirkastettu Kristus, maan päällä työnsä täyttänyt Vapahtaja! Arvet käsissä, kyljessä, jaloissa kertovat hirvittävästä kärsimyksistä, jotka Hän kesti maan päällä, mutta silmien sädehtivä loiste kertoo voitosta, jonka Hän on saanut. Nyt aloittavat taivaan joukot ylistyshymnin, se paisuu, pai-suu. Se kaikuu kuin tuhanten vetten pauhina. Nyt nousee Ylhäinen Isä seisomaan. Hän sulkee rakkaan, ainoan Poikansa syleilyynsä. Hän painaa suudelman otsalle, jossa vielä puuntaa orjantappuraseppeleen jälki. Nyt pukevat keru-bit Jeesuksen ylle valtiaan viitan, jossa kulta ja timantti hehkuvat. Isä Jumala laskee taivaisen kruunun Pyhän Poikansa päähän ja sanoo, Si-nun olkoon iankaikkisesta iankaikkiseen kaikki valta taivaassa ja maan päällä! Enkelit puhaltavat pasuunoihin. Mooseksen ja Karitsan virsi kajahtaa. Jumalan kantelet helisevät.”

Merja

Lähetystyön Viesti

Korpelalta uutisia

neen pyykkikorit raahattiin usein lasten kanssa kylppäriin. Parasta oli pesukoneen napin painaminen.

Nyt tämä asunto on tyhjennetty Korpeloista. Kiitos anopin ja tädin, saimme paikat siistiksi! Mutta kylä minä rakastin tätä kotia. Rakastin meidän perhettä siinä. Oli ihana kerätä muistoja täältä. Ja ihana, että niin moni perheenjäsen ja ystävä pääsi käymään muistojemme kodissa. Pala sydäntämme jää tänne ja uskon, että tämä kotikin jää ikävöimään meitä. Kiitos Taivaan Isä kauniista muistoista ja suloisista hetkistä, jotka saimme tässä kodissa viettää.

”Jälleen seisomme tässä. Laukut pakattu on. Jälleen matkamme jatkuu, taival tuntematon. Katson sinua silmiin, tunnen kaipauksen, ohikiitävän hetken, olen onnellinen.” - P. Simojoki
AFRICA, WE'RE READY!!

Johanna ja Daniel Korpela

Johanna, Daniel,
vas. Eliam ja Elon

Seison meidän perheen ensimmäisen Suomen kodin ovella. Tavarat on pakattu. Elämä on taas matkalaukuissa. Tässä nyt yksin muistelen hetken. Kyynel karkaa silmäkulmaan. Miehi on kiitollinen ja jännittynyt. Olen valmis seuraavalle Afrikan seikkailulle. Mutta ikävä tulee!

Meidän ihana koti. Tämä oli kaunis koti, joka palveli meitä hyvin. 52-neliöinen, jokainen neliö tehokkaasti käytetty! Kuudennen kerroksen upeat näkymät molempiin suuntiin. Usein Elon istui keittiön ikkunalla korkealla jakkaralla tarkkailemassa autoja. Usein näimme ikkunasta lapset leikkimässä lempipuistossamme. Usein siinä ikkunalla odotimme isin palaavan töistä. Välillä nähtiin siellä alhaalla piippaa autokin! Keittiömme oli kodikas. Usein Elon otti yhden keittiön tuoleista ja raahasi sen lieden ääreen ja tuli äidin kanssa puuroa keittämään. Usein keittiölaatikoiden sisältö levitettiin lattialle tutkittavaksi. Elon osasi jo tyhjentää astianpesukoneenkin äidin apuna! Muistan pojat mustassa Ikean syöttötuolissa - vuorotellen. Puppaa usein niin tyytyväisenä, että unohtui siihen nököttämään. Elon piti siinä kovempaa meteliä ja nousi usein seisomaan. Keittiön vieressä on meidän pieni kylppäri, jossa lapset usein kylpivät ja äiti luki lattial-

la aikakauslehteä. Kaapit ovat tyhjentyneet, kylpylelut valmiina kohti uusia kylpyjä Afrikassa. Elonin leikkihuone oli aarreaaita! Täynnä jännittäviä leluja. Oli autoja parkkihalleineen, palloja, askartelulaatikko, duploja, palapelejä, pehmoleluja ja vaikka mitä! Laitoimme musiikin soimaan, ja sitten leikki alkoi. Joskus jumpattiinkin. Karhukävelyä ja korkeita loikkia. Pojat olivat välillä kahvakuulia, välillä jalkapainoja. Elon tykkäsi laittaa Pupan selän päälle tyytyn, ja leikkiä, että hän on kilpikonnan mutta Puppaa kasvoi nopeasti, ja oppi, miten paeta kilpikonnan virasta. Lempi leikki oli myös kauko-ohjattava Salama McQueen. Sillä pakoon Puppaa. Kyllä nauratti.

Olohuone rauhoitettiin iltaisin Pupan unihuoneeksi. Usein lueskelimme kirjoja olohuoneen ison sohvan sylielissä. Sinne pojat myös rakentelivat tunteita sohvan ja rahin väliin. Ison sängyn alla oli aarremaailma! Salainen kätö, josta kauan kaivatut autot, kolikot ja nukkauset sukat saattoivat löytyä. Keväällä pojat pääsivät seikkailemaan parvekkeelle. Tykkäsivät maistella äidin basilikaa ja kaataa vaipparoskiksen. Eteinen on pitänyt huolen monista isoista ja pienistä kengistä, usein kuraisista ja hiekkaisista. Lelupussi (pihaleluille) lojui usein kenkätelineen edessä odottamassa puistoreissuja. Vaatehuo-

Puskappiutiskirje

Kesä ja valoisaat yöt ovat saapuneet Pohjolan perille!

Boron naisevangelistoja

Valon määrä ja luonnon heräminen ovat olleet suuri ihmetyksen aiheeni. Pitkästä aikaa olen saanut seurata lumisen talven vaihtumista lyhyen kevään kautta kesäksi. Yhdessä maahanmuuttajien kanssa olemme iloinneet auringon lämmöstä.

Pitkäaikainen puskapappien opettaja, Johanseni Felisiani Tansaniasta, kirjoitti mielenkiintoisen kertomuksen Länsi-Tansaniasta. Ollessaan Biharamulossa pitämässä seminaaria, Johanseni meni käymään sairaalassa. Siellä työskentelevä lääkäri kysyi, missä Johanseni asui, ja mikä toi hänet näin kauas kotoa. Johanseni kertoi, että hän on pitämässä raamattuseminaria paikallisille pastoreille. Tämän kuullessaan lääkäri kiitti häntä, ja kertoi, miten paljon koulutus on auttanut hänen pastoriaan. ”Ennen emme ymmärtäneet hänen saarnojaan, mutta nyt hän saarnaa hyvin selkeästi, niin että saamme hengellistä ravintoa.”

Näin sanoen lääkäri kysyi: ”Voisiko hänkin tulla seminaariin saamaan opetusta?” Nyt hän on jo osallistunut kahteen seminaariin ja saa todistuksen vielä tänä vuonna, kun koko neljän seminaarin koulutus on saatu päätökseen. Kiitos teille ystävät, jotka olette tukeneet uskollisesti Tansaniassa tehtävää puskapappityötä!

Pastori Aberra kirjoittaa Etiopiasta jälleen kerran rohkaisevia uutisia. Bo-

ron alueella evangelistat jatkavat työtään, johdattaen muslimeja Jeesuksen luo. Myös naisevangelistat ovat innokkaita kertomaan Jeesuksesta ja rukoukseen sairaisten puolesta. Yksi tuore tapaus pastori Aberran kirjeestä poimittuna: ”Boron kirkon lähellä asuu vaikutusvaltainen muslimi kahden vaimonsa ja 14 lapsensa kanssa. Useiden vuosien ajan hän vainosi kristittyjä.

Viime vuonna hän sairastui vakavasti, ja yritti turhaan saada apua eri sairaaloiden lääkäreiltä ja noitatohtoreilta. Lopulta hän halvaantui, eikä vuoteen pystynyt kävelemään.

Kaksi viikkoa sitten mies lähetti viestin Boron kirkkoon, ja pyysi evangelistoja rukoukseen hänen puolestaan. Viestin saatuaan kolme evangelistaa meni hänen kotiinsa, ja alkoivat

rukouilla. Kahden päivän ajan evangelistat jatkoivat rukousta, ja niin Jumala teki ihmeen ja paransi tuon muslimimiehen. Hän käveli kolmen kilometrin matkan Boron kirkkoon! Mies ja koko hänen 18 hengen perheensä tuli Jeesuksen luo. Sen lisäksi 20 muslimia, jotka näkivät parantumisihmeen, ovat hyvin kiinnostuneita tästä ihmeistä tekevästä Jumalasta. Kiitämme Jumalaa mahtavasta sadonkorjuusta, jonka Hän on antanut meille.”

Boron evangelistat pyytävät edelleen kannattajiaan rukoukseen heidän puolestaan, niin että he voisivat saavuttaa vielä enemmän muslimeja. He kertovat myös tarpeestaan saada Raamattuja sekä polkupyöriä, jotta he pystyisivät evankelioimaan tehokkaammin! Rakenteilla olevaan kirkkoon tarvittaisiin myös kattopeltejä.

Ystävät, kannetaan näitä evangelistoja ja heidän kaikkia tarpeitaan Jumalan eteen! Rukoillaan heille varjelusta ja kestävyyttä tässä maailman tärkeimmässä tehtävässä! Kiitos jälleen kerran teille, uskolliset esirukoilijat ja kannattajat!

**Sinua siunaten,
Päivi Tuokkola**

Kastejuhla - kaikki ovat uudestisyntyneitä muslimeja

Kaksi tuntia kestäneen sunnuntai aamukokouksen jälkeen kenelläkään ei ollut kiirettä kotimatalle. Autot olivat kirkon edustalla niin tiiviisti paikoitettuja, ettei siitä mihinkään olisi päässytäkään, paitsi rauhassa odottaen yksi kerrallaan.

Kaukana British Columbian pääkaupungista, toinen Victoria niminen pääkaupunki sijaitsee Intianmeren saarivaltiossa. Kahdella Victoriassa on se yhdistävä ja tärkeä tekijä, että kummassakin palvellaan samaa Herraa.

Kansa hereillä

Seychellien Victoriassa on monta kirkkoa. Yhdessä niissä lukee Pentecostal Assemblies of Seychelles-Seychellien helluntaiseurakunta. Sunnuntaina 8.3.2018 menen matkatoverini, opettajanvirasta eläkkeelle jääneen Mirjami siskoni kanssa 28-asteen lämmössä tämän kirkon aamukokoukseen. Tuulettimilla on täysi työ pitää noin 200-henkisen kirkkoväen hipipisarot kurissa. Tummien paikallisten alkumusiikki ei ole hyminää. Kitara ja rumpusäestys tahdittaa lauluja voimaperäisesti. Avoimista ikkunoista musiikki vyöryy Victorian kaduille todistaen, että kansa on ainakin tässä kirkossa hereillä.

Lähetystyöveteraaneja

Kanadasta Chiarellin pariskunta, Eli ja Elsa tulivat helluntaiherätyksen lähetystyöveteraaneina Seychellien saarivaltioon vuonna 1985. Pentecostal Assemblies of Canada kantoi vastuuta kannatukselta. Heidän työkaudella tämä Helluntaiseurakunta syntyi. Hengellisen työnäyn valloittamina Chiarellit saivat iloa yhdeksän lisäseurakunnan synnystä Seychelleillä. Italialaisen taustan omaavaan pariskuntaan liittyy suomalaisuus siinä mielessä, että heidän

Seychellien helluntaiseurakunnassa Victoriassa kansa kokoontuu Jumalan Sanan kuuntelemiseen poikkeuksetta hyvinkin lämpimissä oloissa.

Kahdessa Victoriassa palvellaan samaa Herraa

Teksti ja kuvat: Eero Sorila

poikansa avioitui lähetyssaarnaajaveteraani Jouko Heinikaisen tyttären kanssa.

Monen vallan alla, mikä kieli?

Koska Seychellien Mahen saarella, jossa Victoria sijaitsee, kansa puhuu creolea, meitä jännittää miten ymmärrämme sanaakaan aamukokouksen puheesta. Vaikka ensimmäinen kosketus eurooppalaisiin tapahtui Seychelleillä vuonna 1502 portugalilaisen löytöretkeilijän Vasco da Gaman kautta, portugalilainen kieli ei kuitenkaan jäänyt maan käyttökieleksi. Ranska otti 115 saarta käsittävät Seychellit valtaansa vuonna 1756. Ne siirtyivät Englannin alaisuuteen vuonna 1794. Vuonna 1976 Englannin vallasta itsenäistyneeseen saarivaltioon jäi virallisiksi kieliksi

nen kohaus täyttää kirkkosalin. Käsien meri nousee korkealle kertoen, paljon rakkaita terveisiä kotiseurakunnallenne Kanadaan.

Orjien jälkeläiset korottavat äänensä

On siunattua laulaa tuttua yhteislaulua: ”Siunattu varmuus Jeesus on mun...” Laulun jälkeen, pastori alottaa puheensa siitä, kuinka tärkeää on, että lapset johdatetaan Jeesuksen tuntemiseen. Tummien pastoreiden puhetyyli ei ole yleensä ujonpuolista muminaa, niin ei tässäkään kirkossa. Opettava saarna tulee ukkosenjylinän lailla salamavauhdilla. On ihmeteltävä miten naistulkki pysyy mukana, eikä meilläkään ole saarnan seuraamisessa kehumista. Seychellien 93 tuhatta asukasta on valtaosaltaan orjien jälkeläisiä.

**Seychellien luonnonkauniissa saarivaltiossa kasvillisuus on erittäin rehevää. Hiekkarantojen lisäksi palmupuut ja vuo-
ret kuuluvat läheisesti sen maisemiin.**

Paikallinen väestö vapautettiin orjuudesta vuonna 1835 ja maa itsenäistyi Englannin vallan alta vuonna 1976.

Ranska, Englanti ja Creole. Yhtä paljon kuin suomea puhuva ymmärtää eestin kieltä, ranskankieltä puhuva ymmärtää creolea, jos tarkkaavaisesti kuuntelee. Jännityksemme raukeaa kun saamme tietää, että Pastori Edward Payetin creolenkielinen puhe tulkitaan englanniksi.

Kanadan vieraat puhujalavalle

Ennen varsinaista saarnaa, pastori pyytää meidät puhujalavalle. Esittelyjen jälkeen tuomme kumpikin tervehdyksen. Lyhyttä todistustamme kuuntelevat tarkkaan siskot ja veljet. Olemme ainoat valkoihoiset tässä kokouksessa. Puhuessamme meitä jännittää sen verran ettemme edes tiedä millä kielellä englanninkielinen puheemme tulkitaan. Todistuksemme lopuksi kysyn: ”Saammeko viedä terveisiä kotiseurakunnalle Kanadaan?” Voimakas hyökyaallon kaltai-

Vuonna 1835 orjat vapautettiin tässä luonnonkauniissa saaristossa. Ei ole mikään ihme, että orjuudesta vapautetut suvut ja pelastuksen lahjan kokenut tumma kansa, avaa kaikki palkeet Jumalan kunniaksi, niin että ääniaallot tärisyttävät kattohirsiäkin.

Ilman kiirettä, vieraanvairaisuutta ja sama Herra

Reilut kaksi tuntia kestäneen kokouksen jälkeen, ei kenelläkään ole mihinkään kiirettä. Kirkkoväen autot ovat niin tiiviisti paikoitettuja, että kotiinpaluu saa odottaa kunnes auto kerrallaan pääsee liikkeelle. Useat tulevat meitä tervehtimään. Eräs Marie-Elise niminen nainen muistelee kiitollisena sitä aikaa, jolloin lähetyssaarnaaja Chiarelli kastoi hänet uskontulonsa jälkeen.

Olimme tulleet linja-autolla kirkolle. Pääuhrinkantaja Marie-Paulette ilmoittaa meille, että autokyyti on järjestetty asunnollemme. Paikallisen kehityspankin osastopäällikkö Agnes niminen sisar tuo meidät Intianmeren ranta-asuntoomme BeauVallon alueelle. Ennen sitä saamme nauttia virvokejuomaa meitä kuljettavan sisaren vieraanvaraisessa kodissa. Saamme myös kuulla hänen vaikeasti alkaneesta, mutta hyvin päättyneestä uskontulovaiheestaan ja seurakuntaan liittymisestä. Vanhempien, ennen kaikkea isän oli vaikea hyväksyä, että heidän tyttärensä liittyy helluntaiseurakuntaan. Suomessakin samankaltaiset vaikeudet ovat tuttuja monien kohdalla. Kaikesta huolimatta, kahdella Victoriassa on se yhdistävä tekijä, että kummassakin palvellaan samaa Herraa.

Melilassa riittää AITAA

Pakolaiset yöpyvät oliivilehdoissa

Sirokko-tuuli, ghibli, puskee kuivaa, harmaankeltaista hiekkaa kylätielle. Oliivipuiden lehdet ovat pölyn kuormittamat. Kaksi nuorta miestä astelee laitumella kohti tietä. Nähdessään tutut avustustyöntekijät miehet katsovat taaksepäin ja heilauttavat kättään. Gesar Gil, Melillan Centro Nueva Vida –seurakunnasta on entuudestaan tuttu norsunluurannikkolaisille pakolaisille.

Juomavettä läheiseen kylään kuljettava, vanha paloauto puhkuu ylös kuoppaista tietä. Musta pakokaasupilvi pöllähtää kasvoille. Samaan aikaan tien reunalle on kokoontunut kymmenkunta pakolaista. Pakolaisia tulee lähes taukoamatta etelästä. Suurin osa lähtee matkalle Guineasta, Malista, Kamerunista, Senegalista, Norsunluurannikolta ja Tsadista. Muse, yksi pakolaisista kertoo, että matka on ollut vaikea ja pitkä. - Nyt matkamme on pysähtynyt.

Melilla on aidattu kaupunki. Teräsverkko ulottuu kauden metrin korkeuteen. Melillan puolella on kolme aitaa ja Marokon puolella kaksi aitaa. Aitojen väli on vain muutamia metrejä. Aitojen yli kiipeäminen näyttää lyhyenkin

vilkaisun jälkeen täysin mahdolltomalta. On vaikea kuvitella, että kukaan edes yrittäisi kiivetä aidalle. Mutta yrittäjiä riittää loputtoman tuntuisesti. Pari päivää ennen saapumistamme Melillaan lähes kahdeksankymmentä pakolaista kiipesi aidoille ja yritti päästä Melillaan. Osa pääsi toiselle puolella rajaa ja osa jäi kiinni aitoihin tai aitojen väliin.

- Ylitykset tapahtuvat lähes aina joukkovoimaa hyödyksi käyttäen. Rajan ylitystä yrittävät pakolaiset valmistautuvat huolella. He hakkaavat kenkien pohjiin nauvoja tai kiertävät tukevia puuruuveja kengän reunoihin. Ilman erikoisvarusteltuja kenkiä on turha nousta kiipeämään, kuvailee tilannetta kaksitoista vuotta pakolaisten parissa työtä tehnyt ja Melilassa asunut, kolumbialaissyntyinen Gesar Gil. Joulukuussa noin 800 pakolaisen joukko ryntäsi aidalle ja yritti kiivetä sen yli.

Suomalaiset lähetit mukana työssä

Espanjassa asuvat, Fidan lähetystyöntekijät Marja ja Tauno Toukola auttavat säännöllisesti Marokossa tehtävää työtä. - Pakolaisten hätä koskettaa syvästi. Heidän elämänsä ja olonsa kotimaassa täytyy olla todella vaarallista, köyhää ja toivotonta. He pyrkivät pää-

Marja ja Tauno Toukola ovat avustamassa Gesar Giliä (kolmas vasemmalta), hänen laajamittaisessa työssään pakolaisten hyväksi Pohjois-Afrikassa.

semään sieltä pois senkin uhalta, että heidät saadaan rajalla kiinni. Usein he loukkaantuvat tai haavoittuvat itseään yrittäessään päästä kuusi metriä korkeiden, piikkiesteinä varustettujen aitojen yli. Rajan pinnassa piileskeleviä pakolaisia pahoinpidellään ja heidän vähäiset tavaransa poltetaan, kertovat Marja ja Tauno Toukola.

Toukolat eivät voi auttaa pakolaisia pääsemään Eurooppaan. - Se ei ole meidän tehtävämme. Kokemustemme mukaan heille on suureksi avuksi se, että heille toimitetaan ruoka-apua. Jaamme heille kristillistä kirjallisuutta ja rukoilemme heidän kansaan ja heidän puolestaan.

New Yorkista maaseudun pölyyn,

Marokon halki kulkevat pakolaiset joutuvat matkallaan kokemaan vaihtelevaa kohtelua. Matkalla olevat yöpyvät hylätyissä taloissa, karjasuojissa tai kallioiden painanteissa. - Paikalliset ihmiset eivät ole kovin ystävällisiä 'mustille pakolaisille'. Olemme heidän mielestään aina väärässä paikassa. Paimenetkin lyövät meitä saavoillaan tai heittävät kivillä. Tosinaan lapset sylkevät päällemme. Toisissa kylissä ihmiset ovat meille hyvin ystävällisiä. He antavat meille ruokaa, neuvovat lähimpiin kauppoihin ja ohjaavat oikealle tielle, kertoo Norsunluurannikolta kotoisin oleva Matza.

David Wilkersonin New Yorkin Time Square seurakunnan lähettinä on Melilassa Gesar Gil. - Olen ollut täällä kohta kaksitoista vuotta. Seurakuntaamme tulee Eurooppaan pyrkiviä pakolaisia. Osa heistä viipyy Melilassa kuitenkin varsin lyhyen ajan. Eräänä päivänä heitä ei enää ole. He saavat luvan jatkaa matkaa Eurooppaan.

Pohjois-Afrikassa sijaitsevat, Espanjan erillisalueet, Melilla ja Ceuta sulki rajansa pakolaisilta 1991. Erityisesti 1960 - luvulla marokkolaisia suorastaan houkuteltiin saapumaan siirtotyöläisiksi Eurooppaan.

Teksti ja kuvat: Eero Ketola

"Business as usual"

Eli ihan tavallinen päivä. Lähdetään töihin, ostetaan, myydään, syödään ja juodaan, mennään naimisiin, eletään kuten aina ennenkin. Mutta eräänä tavallisena päivänä kaikki muuttuu. Suuri muutoksen päivä on tulossa, eikä sen jälkeen enää tavallista päivää nähdäkään.

Lähestymme nimittäin vauhdilla sitä hetkeä, jolloin Jeesus Kristus lähtee taivaasta kohti maata. Raamattu kertoo, että Hän tulee pilvissä ja kutsuu maasta kaikki omansa luokseen. Kaikki vuosituhansien aikoina Jumalaan uskoneet kuulevat hänen äänensä, heräävät kuolleista ja lähtevät kohti yläilmoja. Kaikilla heillä on uusi kirkastettu ja kuolematon ruumis. Heti perään nousevat ne uskovat, jotka ovat elossa maan päällä. Hekin muuttuvat ja saavat uuden kirkastetun ruumiin, joka ei tunne mitään maan rajoituksia. Kaikki nämä kohtaavat pilvissä uskonsa kohteen Jeesuksen Kristuksen. "Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin, sitten meidät, jotka olemme elossa.. temmatahan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin." 1.Tess. 4:16,17.

Tavallisena alkanut päivä muuttuu täydelliseksi. Mikään ei ole silloin "business as usual". Mutta kukaan ei tiedä etukäteen, milloin tämä kaikki tapahtuu. "Herran päivä tulee kuin varas yöllä" kuvaa

hyvin tilannetta. "Mutta te veljet, ette ole pimeydessä, niin että se päivä voisi yllättää teidät niin kuin varas, sillä kaikki te olette valkeuden lapsia." 1 Tess 5. Miljoonat uskovat odottavat tätä kaiken muuttavaa päivää, he ovat valmiina ja seuraavat ajan merkkejä, jotka ilmoittavat, milloin eletään näitä viimeisiä päiviä ennen Jeesuksen tuloa. "Viimeisinä päivinä on tuleva vaikeita aikoja," sanotaan 2 Tim 3:1. Monta kertaa on ollut vaikeaa ennenkin, mutta juuri nyt on jälleen erikoisen vaikea aika menossa. Uskontonsa kiihottamana islamilaiset terroristit ovat saaneet aikaan pelottavan turvattomuuden kaikkialla. Oletettu ilmaston lämpeneminen piiskaa kansoja muuttamaan rajusti elämäntapojaan. Kotoinen saunan savukin on nyt myrkyä. Samaan aikaan maailman kansat ovat syvässä henkisessä ja hengellisessä kriisissä. Jumalan antamat arvot ja Raamatun ikuiset opetukset on suurelta osin hylätty. Enää ei tiedetä, mikä on oikeaa, mikä väärää, sillä monet ennen ehdottomasti pahat asiat ovat nyt hyväksyttyjä, jopa lailla suojattuja.

Yksi viimeisen ajan merkki on se, että suuri joukko ihmisistä pitää sanomaa Jeesuksen paluusta hullutuksena. Mitä sanoo sana tästä? "Viimeisinä päivinä tulee pilkkapuheinensa pilkkaajia, jotka vaeltavat omien himojensa mukaan ja sanovat: Missä on lupaus Hänen tulemukseltaan? Sillä onhan siitä asti kuin isät nukkuivat pois, kaikki pysynyt, niinkuin se on ollut luomakunnan alusta?" Mutta pilkkaajien pu-

heet loppuvat äkisti' kun Jeesuksen tulemus tapahtuu. Sitä eivät ihmiset kykene pysäyttämään.

Kun tämä ennustus on toteutunut ja uskovaiset lähteneet, syntyy maailmassa kammottava tyhjiö. Maailman meno kääntyy jyrkästi huonompaan suuntaan, sillä kaikenlainen paha pääsee valloilleen ilman rajoituksia. Siihen aikaan astuu esiin ihmeitä tekevä johtaja, joka lupaa kansoille uutta ja onnellista vapauden ja rauhan aikaa. Tämä uuden ajan messias on Kristuksen vastakohta "Antikristus". Talouselämän pelastajaksi ilmestyy diktaattori "Peto" kuuluisine merkkeineen. Ja Uuden ajan maailmanuskonnon johtajaksi nousee "Väärä profeetta". Näillä nimillä tätä petollista kolminaisuutta kutsutaan Raamatussa. Voi maailmaa ja voi kansoja näiden johtajien hallitessa!

Onneksi Jumala on määrännyt tälle kauhuajan ajalle rajan. Se päättyy siihen, kun Jeesus Kristus palaa maan päälle yhdessä omiensa kanssa. Silloin alkaa todellinen onnen ja rauhan valtakunta, jota hallitsee oikea Rauhanruhtinas, Jumalan Poika Jeesus Kristus. Nyt – tänään – on vielä mahdollista kunkin valita oma kohtalonsa. Ratkaiseva asia on turvautua ja uskoa Jeesukseen Kristukseen. "Usko Herraan Jeesukseen, niin sinä pelastut." Käänny ja pyydä tätä Vapautajaa sielusi pelastajaksi ja sydämesi valtiaksi. Hänen omanaan olet turvassa ikuisesti.

Leevi Myyrä

Tartu kiinni iankaikkseen elämään

Tällä palstalla kerrotaan lyhyesti Jumalan pelastussuunnitelma ja neuvotaan, kuinka tullaan Jumalan lapseksi.

1. Jokainen ihminen on syntinen. "Sillä kaikki ovat syntiä tehneet, ja ovat Jumalan kirkkautta vailla" (Room. 3:23). Synti hukuttaa ihmisen kadotukseen.

2. Jumala rakastaa sinua. "Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" (Joh. 3:16).

3. Jeesus on ainoa pelastaja. "Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman" (Apt. 4:12).

4. Sinun tulee katua synteesiä, pyytää anteeksiantoa ja uskoa Jeesuksen sovitus-työhön ristillä ja henkilökohtaisesti vastaanottaa Jeesus Kristus Herraksesi ja Vapahtajaksesi. Kun otat Jeesuksen vastaan, sinusta tulee Jumalan lapsi. "Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimensä" (Joh. 1:12). Tätä kutsutaan uudestisyntymiseksi. "...joka ei uudestisynny ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa" (Joh. 3:3).

5. Rukoile näin:

Herra Jeesus, minä ymmärrän, että olen syntinen, ja uskon, että Sinä kuolit ristillä minunkin puolestani. Haluan nyt avata sydämeni oven ja ottaa Sinut vastaan Vapahtajakseni ja Herrakseni. Hallitse Sinä kaikkea tästä lähtien ja auta minua elämään Sinun tahtosi mukaan.

Jos olet rukoillut tuon rukouksen todella vilpittömästi, sinä olet nyt Jumalan lapsi, pelastettu ja matkalla iankaikkiseen elämään.

Continued From Back Page

Mary of Bethany

there who complain from sunrise to sunset about who and what were the others doing and why they didn't show up. These people indicate an outward faithfulness, but an inner state of heart similar to that of Martha. They serve, but with discord and resentment. It may well be that the work must get done, but to what profit spiritually, if we undo the good as we go along with an embittered heart. God has designated a balance in the church today where we are free to interchange roles in order to carry one another's burdens. You will always have your Lazaruses who just sit around the table and consequently have to be raised from the dead.

We can put no human value tag on the service of Mary and the anointing oil. For all we know, she may have done the work

of a prophetess, anointing Him not only for His burial in human form, but also for His upcoming Kingship. The prophets of old, were many a time sent solely for such a mission. Mary's ministry was inspired by her love and dedication for Jesus of Nazareth. Perhaps the most touching scene of this episode was after Lazarus had died. John 11:33 says, "When Jesus therefore saw her weeping...He was deeply moved in Spirit...and Jesus wept." It wasn't the tears of a woman that stirred Jesus, but the heart of gold behind the tears. Isaiah 66:2, "But to this one I will look, to him who is humble, and contrite of spirit and who trembles at My Word."

Mary experienced such a revival at the raising of Lazarus. Another one with such heart was Mary Magdalene. She was the first to see Jesus alive after His death and the first to be sent on a mission. She was told to "go to my brethren." Mary of Bethany did not spend a lifetime at the feet of Jesus. The day came when John 11:28 states, "The Teacher is here and is calling for you." That is when she rose quickly and went to Him. There was also a day of action for Mary, a day of service for the silent and still. Matt. 5:8, "Blessed are the pure in heart for they shall see God." It is the eternal portion of the reverent in heart. It is the "good part" that Mary had chosen.

The disciples spent wasted time arguing who among them was the greatest, yet, out of this group came the apostles of faith, and the apostles of hope, and the ones referred to as the apostles of love. Throughout the pages of history we read and hear of the faith of Peter, and the hope of Paul, yet so little is spoken of the love of John and the service of Mary, and so many others who labored in love. 1 Cor. 13:13 says, "But now abide faith, hope and love, these three but the greatest of these is love."

Kirsi Korte

Äitienpäivänä

*On äitienpäivä jälleen ja äitejä juhliin.
Kukat kauniit, kortit ja lahjat taas äidille annetaan.
Ja kiitosta soivat sanat joita äiti saa rakkailtaan.*

*On herkkä hetki tää jälleen ja kyynel silmään saa.
Äiti huonoutensa tuntee noita lapsiaan kasvattaa
Sillä vuodenpäivistä useimmat ovat arkija.*

*Joka päivä tuo äidille utta, huolta, tuskaa ja onnea.
Ja joka tilanteessa odotetaan äidiltä apua
Ja viisasta ohjausta ja parhaita neuvoja.*

*Isä taivaan kuitenkin tietää mitä äiti tarvitsee
Ja hetkittäin voimaa suo hälle joka sitä Hältä anelee.
Saa Herralle huolensa heittää ja pyyhkiä kyynleet.*

*Vaikka vaikea on äidin osa, se on onnen tulvillaan.
Tää päivä on äidin päivä ja sitä juhliin.
Ja huomenna Herra auttaa yhä uudestaan.*

Ritva Sutinen

*Pyydämme anteeksi, kun tästä runosta jäi viimeinen lause pois
edellisessä numerossa. MP*

Puhelinhartaudet Kanadassa

Toronton Saalem - 416.222.7474
Thunder Bayn Saalem Seurakunta - 807.767.7875
Sault Ste. Marien Kotikirkko - 705.253.2427
Vancouverin Bethel - 604.324.4447

"Saanko miekin uskoa syntini anteeksi?"

Kun on tullut istuttua tuolla kirkon penkissä puolisen vuosisataa, on väkisinkin nähnyt erilaisia aikajaksoja seurakuntien elämässä.

On ollut joskus kuivia aikoja, ehkä omasta hengellisestä tilasta johtuneita. Joskus taas siunattua, melkeimpä hengenpaloa, intoa ja palavuutta. Se on ollut niin kuin vuoristossa vaeltamista. Siellä näköalatkin muuttuvat, toisinaan on vastaista maata joskus myötämaata.

Usein ajatukseen nousee Israelin, Jumalan kansan vaellus. Monesti luopumusta syntiä ja eksymistä ja jälleen uudistuksen aikoja. Jumala on armollinen samalla tavalla kuin silloin, myös nyt. Kuningas Salomo piti pitkän rukouksen, kun temppeliä vihittiin. Puheessaan hän ainakin neljä kertaa pyysi anteeksiantamusta, kun kansa pyytää uskonuudistusta. Hän tiesi, että sitä tarvitaan matkan aikana. Hän huomioi myöskin muukalaisen, joka asui kansan

keskellä. Kun hän kääntyy tätä paikkaa kohden niin anna anteeksi. Kun Herra Jeesus opetti rukouksen aikalaisilleen, Hän asetti syntien anteeksisaamiselle ehdon, jonka jokainen ihminen joutuu toistamaan jos rukoilee tämän rukouksen. Vanhan lakiliiton aikana piti tuoda uhri, jonka pappi uhrasi ja sen perusteella syntiä tehnyt sai jatkaa matkaansa puhtaalla omalla tunnolla.

Olin joskus Suomen Lapissa kokouksessa missä saarnan jälkeen ihmiset nousivat ja pyysivät: "Saanko miekin uskoa syntini anteeksi?" ja puhuja julisti Jeesuksen veressä synnit anteeksi. Nykyään on aika harvinaista, että joku pyytää rukousta syntien tähden. Vai onko niin, että ei ole syntiä, taikka ei haluta menettää kasvoja ihmisten edessä. Jumala on joka tapauksessa armollinen, Hän antaa anovalle kaikki synnit anteeksi.

Raimo Silegren

Pieni Liekki

*Kuin liekki lepattava
On ihmis elämä tää
Jonka Jumala meille antoi
Vain hetkeksi vaeltamaan*

*Oi jos voisin Kristus valoa loistaa
Tähän pimeään maailmaan
Vaik' olenkin pieni liekki
Lepattava vaan*

*Auta Herra etten panisi
Kynttilää vakan alle
Vaan antaisin valon
Loistaa ympärille oleville*

*Sytytä Herra kynttilä tää
Kirkkaammin palamaan
Et taivaassa voisin olla
Sinun luonasi ainiaan*

Terttu Sievänen

YHTEYSHENKILO INFO

Reino Partanen

1269 Forestwood Dr.
Mississauga, ON L5C 1J2
Puh. 905-896-0418
sirpar@rogers.com

Seija Sippola

9827 Palishall Rd. SW
Calgary, AB T2V 3T4
Puh. .281.7082
ssippola@shaw.ca

Pentti ja Airi Virtanen

109-920 Saskatoon Road
Kelowna BC
V1X 7P8
250.868.8309

May Adair

58 Mill Ranch Rd.
Naselle, WA 98638
Puh. 306.484.3401
madair@wwest.net

Marja-Liisa Raatikainen

214 Carl Ave,
Thunder Bay, ON
P7B 4Z7
mlraatikainen@gmail.com

Erika Caron

2287 Treeview Dr.
Sudbury, ON P3E 5C7
Puh. 705.523.8695

Liisa Liedes

163 River St. #1
Fitchburg, MA 01420-3025
USA
Puh. 978.343.9659

Airi Tomminen

317-900 Tolmie Ave.
Victoria, BC V8X 3W6
Puh. 250.381.2418
tomminen@shaw.ca

Hely Wiitasalo

1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8
Puh. 604.734.5972
wiitasalo@shaw.ca

Reijo Metsälä

Velhontie 2 G 58
48350 Kotka, Finland
0445552506
reijo.metsala@kymp.net

Toivo ja Marja-Leena Mäki

Välilikyläntie 19
39610 Kovelahdi, Finland
358414692771
tmaki@viabaltica.ws

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church 705.522.2164
Pastori: **Markus Rukkila** 705.920.9819
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 E-mail: info@siionchurch.com
Web sivu. siionchurch.com
Su • **Päiväjuhla** klo 10.00
• **English Service** klo 12.00
Ke • **Sana, rukous** klo 14:00

Radio-ohjelmat: Sudbury La. klo 8.30 - 95.5 FM.
Timmins La klo 8.30 - 105.5 FM.

TERVETULOA WELCOME

Sault Ste. Marie, Ontario

Kotikirkko

LifeSpring Church
891 peoples rd,
Sault Ste Marie, ON, P6C 3W1

Puh & Fax 705.253.8383 Sähköposti: finnchurch@gmail.com
Pastori Paavo Korpela 705-253-8383 Internet: www.lifespringsoo.com

SUNNUNTAISIN:

9:30 AM

AAMUKOKOUS

11:00 AM

SUNDAY CELEBRATION,
KIDS CHURCH, NURSERY

KESKIVIikkoisin: 6 PM SANA JA RUKOUS

Puhelinhartaus: 705.253.2427

Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: "Menkäämme Herran huoneeseen".

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evangelista **Liisa Liedes**
163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. 978.343.9659
Rukouskokoukset kodeissa.

Suomenkielinen hengellinen radiohartaus

Pohjois-Ontariossa

Kuuluu lauantaisin klo 8.30 AM näiltä asemilta

Sudbury 95.5 FM

Timmins 105.5 FM

North Bay 103.5 FM

Elliot Lake 102.5

Manitoulin 102.1 FM

Mattawa 93.9 FM

**All other times these Christian radio stations have English
Christian music and teaching from the Bible 24/7.**

Lake Worth, Florida

KOTIKIRKKO COASTAL CHAPEL

1510 High Ridge Rd, Lake Worth FL 33461, USA

Pastori, suomenkielinen työ
Marko Mesiäislehto, 561-252-5355

Pastori, englanninkielinen työ
Ron Jones 561-2217840

Email: marko@kotikirkkooflorida.com
Internet-sivut: www.kotikirkkooflorida.com
ja www.coastalchapel.com
Facebook: "Kotikirkko" ja "Coastal Chapel"

Su klo 10:30 am English Service

Su klo 5:00 pm Suomenkielinen tilaisuus

Ke klo 7:00 pm Prayer meeting

To klo 7:00 pm Sanan – ja Rukouksen ilta

Toronto, Ontario

Saalem

bayview
family church

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale. ON M2L 1B3
Tel 416-619-9176 Puh. 416-222-2291

Pastor **Steve Melnichuck** Tel. 416.619.9176
Internet-kotisivu. www.bayviewfamily.church

Su * Bayview Family church service 9:30

Aamukokous suomenkielinen 11:00

Ti * Päivän Sana ja rukous 11:00

Pe * Nuorisoilta / Youth meeting 19:30

Puhelinhartaus 416 222-7474

TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

Bethel-seurakunta Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr. Vancouver, BC V5P 2A8

Puh. 604 325-5414 Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori **Riku Tuppurainen** 604.620.6108

Pastori **Jarno Karjanlahti** 604.431.7400

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu klo 10:00

Sun • English Service & Sunday School 11:15 am

To • Rukousta ja Raamattua klo 11:00

Fri • Youth meeting 7:30 pm

Puhelinsana 604.324.4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO

Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. 250.381.2418

Raamattupiirin tilaisuuksista ilmoitetaan paikallisesti

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E. Calgary, Alberta T2A 5S2

403.248.9907

Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,
hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

**Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church**

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1

Puh. 807 .767.6938 Fax 807.767. 7587

e-mail: office@saalem.com • Puhelinhartaus: 807.767.7875

Työntekijä Sam Leppänen 807.632.1993

Su • klo 14:00

Sunday • 11:00

Ti • klo 13:00

To • klo 13:00

Thursday 7:00 pm

Friday • 7:00 pm

Päiväjuhla

Saalem Sunday & Kids Church

Sana & rukous

Eläkeläiset kerran kuukaudessa

ABLAZE Worship, word & ministry

Highway Youth

Kokoukset tulevat suoralähteyksensä: **www.saalem.com**

Video lähetykset - YouTube.com/c/saalemchurch

Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

Mary of Bethany

We have often heard of Martha in the Bible and her willingness to serve. She has been praised for her helpfulness in connection with the raising of her brother Lazarus in many a sermon. Often, the phrase: "Oh, isn't she always so ready to serve others?" is heard amid the hustle and bustle and clatter of dishes at a local church gathering. May we then stop and consider the other sister, who, though not so openly, left a mark throughout history, in the ministry of women. Her name was Mary of Bethany.

Luke 10:38 describes the scene at their home. Let's look at what Martha did. To begin, she talked, at least for most of them. She also "received Him." She was distracted with all her preparations. She was worried and bothered. She spoke; she blamed; she went to meet Him; she believed; she served. The Bible tells us that "Jesus loved Martha." All in all, she seemed to be quite the worker. At least so it seems. However, we must remember that "God looks on the heart." He studies our disposition not so much in the quantity but the quality of our service to Him.

Martha indeed served, but rather self-righteously. What other reason could be given for her accusations of Mary in front of the Master? She seemed

to be quite certain of being in the right and became even bolder by daring to command Jesus what to do about the situation. There could also be a slight touch of self-pity to her tone as she unfolds the routine with which she obviously feels burdened down. Her weakness may lie in her assumptions. It is a common trait of today's "Marthas" to assume to know the will of God for everyone and they make no qualms about making decisions accordingly on behalf of others as well as themselves. She assumed to know what Jesus needed, thinking food and drink to be utmost in His mind. Is this the man who had changed the water into wine a few days before? Is this the same one who had earlier preached that "man does not live by bread alone", and multiplied the bread and fish to feed the multitudes? How does one even begin to set the table for such a guest? Martha, however, resorted to such fervor in treating Jesus as an ordinary guest with ordinary needs. Perhaps this, being the Son of God, slipped her mind in the moment of hospitality. Though her service has been recorded favourably in the Scriptures, it seems, above all, that Martha lacked a heart of submission in the presence of such a guest as this.

On the other hand, we take a glimpse of Mary at this same

time. We are told that she was listening to the Lord's Word, and was seated at His feet. Other chapters indicate she sat at home when others went to meet Him. She wept. She also was the Mary who anointed Jesus with the ointment. (John 11:2). All in all to those of quick judgment the conclusion might be that Mary was one of those who just "sat around doing nothing."

The ministries of these two women differ drastically in nature. Martha served Christ; Mary worshipped Him. While Martha tended to the outward needs, Mary served in a spiritual reverence for Him. Jesus defended Mary by saying she had done Him a good service, and she had chosen the good part.

Perhaps the most outstanding quality of Mary was that she listened. Mark 12:29-31 states: "Jesus answered him, 'The first of all the commandments is: Hear, O Israel...' Then He goes on to say, 'And you shall love the Lord your God with all your heart, and with all your soul, and with all your mind and with all your strength.' That is then followed by, 'You shall love your neighbor as yourself.' Not the order of events. First, we listen as Mary did, then we love Him; a vertical relationship. Finally we serve, a horizontal relationship. Mary was lined up to listen and worship. Finally the day came when she also served Him. Martha, on the other hand, was quick to jump to

Kirsi Korte

the third phase, that of service.

Before your service will have any true value, it must be based on the right relationship to Jesus Himself. We must first worship Him. We need to know who He is before our ministry can be of any effect. As we grow spiritually, we learn to coordinate the two, but the priorities remain the same in order to maintain a balance in our lives. The cross is our example. The vertical bar of the cross grounds our faith, and it is by far the longer of the two. The horizontal bar is an indication of outstretched arms. Without the vertical, what would hold

the horizontal in place? This marks the difference between merely "christian service" and the dedicated worship of true believers that spills over into service. There may be times in our lives when we mostly serve, and times when we only worship, and even times when we do both. But in order to know what we are to do, we must first begin as Mary did, by listening to the Word of God.

A typical example of today's Marthas can be seen a church work bee. You will always find the faithful there and you will also find the faithfully critical

Continued Page 10

Uusi tilaus □ Uusinta □ Lahjatilaus □

Nimi _____
Osoite _____
Puh. _____

Katso, milloin tilauksesi päättyy.
Se näkyy osoitelapussa.
Jos siinä on esim. merkintä 101 (6,17)
tilaus päättyy numeroon 6 eli Joulukuuta 2017.

Tilaushinnat

Kanadan vuosikerta \$38.00
USA \$43.00
Muut maat \$50.00 Euroina 45

Lahjatilaushinnat:

Kanada \$35.00
USA \$38.00
Ulkomaille \$50.00
(Ilmestyy 6 kertaa vuodessa)
Liitä mukaan sekki tai money order nimellä

Mission Press Society

1920 ARGYLE DRIVE
VANCOUVER B.C. V5P 2A8
E-MAIL: editor@todistaja.com

1920 ARGYLE DRIVE
VANCOUVER B.C. V5P 2A8
E-MAIL: editor@todistaja.com

Tervehdys sinulle ystävä,

Sinun lahjoituksesi auttaa meitä jatkamaan Todistaja Lehtien levittämistä ympäri maailmaa. Mission Press Society toimii lahjoitusten turvin. Todistaja Lehti pyrkii painetun sanan avulla auttamaan ihmisiä saamaan kosketuksen elävään Jumalaan. Kiitos sinulle!

Nimi _____
Osoite _____
Puh. _____

Haluaisin lahjoittaa Todistajalle:

☐ \$50.00

☐ \$100.00

☐ \$250.00

☐ \$500.00

☐ Toinen Summa \$ _____

Voit osoittaa lahjasi nimellä Mission Press Society.
Lahjoitukset ovat virallisesti verovähennykseksi kelpaavia Kanadassa.

POHJOIS-AMERIKAN SUOMALAISTEN HELLUNTAISEURAKUNTIEN KESÄKONFERENSSI 2018

KATSO MINÄ LUON UUTTA

2 - 5 . 8 . 2 0 1 8

Torstai 2.8.2018

1500 - Todistaja/Mission Press
1630 - Presbyters Kokous
1700 - Ruokailu
1900 - Juhlien Avaajaiskokous (R. Blommendahl)

Perjantai 3.8.2018

1000 - Aamunavaus
1030 - Kahvi Tauko
1100 - Raamattutunti (J. Ketola)
1200 - Ruokailu
1330 - Raamattutunti (M. Messäislehto)
1500 - Paneeli Keskustelu
1900 - Iltajuhla (R. Blommendahl)

Lauantai 4.8.2017

930 - Aamunavaus
1000 - Työntekijäkokous
1100 - Raamattutunti (H. Haapponen)
1200 - Ruokailu
1400 - Lähetyskokous
1700 - Caring Hands
1900 - Musiikkijuhla (M. Selkoma)

Sunnuntai 5.8.2018

1000 - Aamunavaus
1100 - Lähtöjuhla (R. Tuppurainen)

SIION
HELLUNTAISEURAKUNTA